

Aanvulling op de Passende Passende Beoordeling

Bedrijvenpark Laarakker Zuid

Aanvulling op de Passende Passende Beoordeling

Bedrijvenpark Laarakker Zuid

projectnummer 275207
definitief
16 februari 2015

Auteur(s)

drs. Christel Schellingen

Opdrachtgever

Regionaal Bedrijvenpark Laarakker B.V.
Postbus 16075
2500 BB 's-Gravenhage

datum vrijgave	beschrijving revisie	goedkeuring	vrijgave
_____	definitief	drs. T. Artz	drs. C. Schellingen

Contactgegevens:

Beneluxweg 125
4904 SJ OOSTERHOUT
Postbus 40
4900 AA OOSTERHOUT

E. info.nl@anteagroup.nl

Copyright ©

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de auteurs.

Inhoud

	Blz.
1	Aanleiding en doel van deze aanvulling 1
1.1	Aanleiding 1
1.2	Doel van deze aanvulling 1
2	Natura 2000-gebied Maasduinen: afname als gevolg van regulier beheer 2
2.1	H2310 Stuifzandheiden met struikhei 2
2.2	H2330 Zandverstuivingen 3
2.3	H3160 Zure vennen 3
2.4	H7110B Actieve hoogvenen (heideveentjes) 3
2.5	H7150 Pioniervegetaties met snavelbiezen 4
3	Natura 2000-gebied Boschhuizerbergen: afname als gevolg van regulier beheer 5
3.1	H2310 Stuifzandheiden met struikhei 5
3.2	H2330 Zandverstuivingen 5
3.3	H5130 Jeneverbesstruwelen 6
4	Ecologische effectiviteit van de voorgestelde maatregelen 7
5	Conclusie (aanvulling op) Passende beoordeling 9
	Bronnen 10

1 Aanleiding en doel van deze aanvulling

1.1 Aanleiding

De gemeente Cuijk heeft het voornemen een bestemmingsplan voor een bedrijventerrein op te stellen. Het bestemmingsplan “bedrijvenpark Laarakker Zuid” (hierna: het bestemmingsplan) vormt een kader voor m.e.r.-(beoordelings)plichtige activiteiten. Tevens is in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 opgesteld, aangezien significant negatieve effecten op Natura 2000-gebieden niet op voorhand zijn uit te sluiten.

In het kader van de m.e.r.-procedure heeft de Commissie voor de milieueffectrapportage (hierna: de Commissie) een toetsingsadvies uitgebracht (eindconcept toetsingsadvies van 22 januari 2015). Hierin spreekt de Commissie zich uit over de juistheid en de volledigheid van het MER. De Commissie adviseert in het toetsingsadvies om – vóór het nemen van een besluit over het bestemmingsplan - een aanvulling op het MER op te stellen. Deze aanvulling moet om het beeld aanscherpen van de mogelijke en noodzakelijk te treffen maatregelen om de effecten van de maximale mogelijkheden van het ontwerpbestemmingsplan en de daarbij behorende stikstofdepositie. Dit beeld moet scherper naar aanleiding van de volgende kanttekening van de Commissie bij de Passende beoordeling:

- In Maasduinen en Boschhuizerbergen wordt in de Passende beoordeling gesteld dat in een reeds (zwaar) overbelaste situatie het reguliere beheer volstaat en dat daarmee een lichte toename van de overschrijding niet leidt tot aantasting van natuurlijke kenmerken. De stelling dat regulier beheer daar volstaat wordt in het MER/Passende beoordeling onvoldoende (kwalitatief) onderbouwd.
- De voorgestelde effectgerichte maatregelen in de overige gebieden geven informatie over de afvoer van stikstof als gevolg van die maatregelen. De ecologische effectiviteit van de maatregelen is echter niet expliciet beschreven. Deze kan worden vastgesteld door de trend van de natuurwaarden af te zetten tegen de instandhoudingsdoelstellingen.

1.2 Doel van deze aanvulling

In voorliggende memo wordt een toelichting gegeven op beide aandachtspunten. Eerst wordt ingegaan op de Natura 2000-gebieden Maasduinen en Boschhuizerbergen. Vervolgens wordt aandacht besteed aan de ecologische effectiviteit van de maatregelen die genomen worden in de andere Natura 2000-gebieden (Sint Jansberg, Oeffelter Meent en Zeldersche Driessen). Deze aanvulling zal het beeld aanscherpen van de te treffen maatregelen om te onderbouwen dat significant negatieve effecten van de maximale mogelijkheden van het ontwerpbestemmingsplan en de daarbij behorende stikstofdepositie uitgesloten zijn.

2 Natura 2000-gebied Maasduinen: afname als gevolg van regulier beheer

Voor het Natura 2000-gebied Maasduinen is in de Passende beoordeling geconcludeerd dat het reguliere beheer volstaat en dat daarmee een lichte toename van de overschrijding niet leidt tot aantasting van natuurlijke kenmerken. In deze paragraaf wordt dit voor de habitattypen met een 'hogere' planbijdrage van 0,5 mol/ha/jaar of meer (kwalitatief) onderbouwd. Dit is een worst case-situatie omdat er eigenlijk voor planbijdrages <1 mol N/ha/jaar al argumenten zijn om een aantasting van de natuurlijke kenmerken met zekerheid uit te sluiten, namelijk deze hoeveelheid stikstofdepositie heeft geen ecologische betekenis voor de vegetatie omdat de hoeveelheid stikstof (N) plantenfysiologisch irrelevant is. Een dergelijke lage bijdrage is in verhouding tot de achtergrondwaarden (ADW) van circa 1.000 mol N/ha/jaar of meer, de in de bodem aanwezige stikstofvoorraden van doorgaans meer dan enkele duizenden mol N/ha en de feitelijke stikstofbehoefte van de habitattypen verwaarloosbaar, wat met het navolgende voorbeeld wordt toegelicht.

De hoeveelheid van 1,0 mol N/ha/jaar komt overeen met 14 gram N per hectare. Dit is vertaald naar kleine planten met een wortelstelsel van 10 x 10 cm (die ook behoren tot de typische soorten van een habitatype) een hoeveelheid van 14 µg ($1,4 \cdot 10^{-5}$) per plant. Dus uitgaande van een gemiddeld grondoppervlak van één dm² per plant, komt bij een depositiebijdrage van 1 mol N/ha/jaar ca. 14 microgram (= 0,000014 gram) extra stikstof per plant per jaar beschikbaar. Planten met een dergelijke omvang hebben gedurende het groeiseizoen voor hun groei en onderhoud een stikstofbehoefte van circa 0,1 gram stikstof per gram nieuw plantenmateriaal. De hoeveelheid van 14 µg is plantenfysiologisch dus volstrekt irrelevant (minder dan 0,015% van de jaarlijkse stikstofbehoefte per plant). Meetbare ecologische effecten als gevolg van bijdragen in de orde van 1 mol N/ha/jaar zijn dan ook uitgesloten. Een significant negatief effect van een depositie van 1,0 mol stikstof kan met zekerheid voor alle voorkomende stikstofgevoelige habitattypen - ook in overspannen situatie - worden uitgesloten (Bron: werkwijze Havenbedrijf Rotterdam en Provincie Zuid-Holland). Indien het habitatype overspannen is, heeft een relatief lage N-bijdrage daar geen significant effect op.

Vanuit het voorzorgsbeginsel is echter de situatie met planbijdrages vanaf 0,5 mol/ha/jaar beschouwd omdat het belangrijk is dat alle redelijkerwijs te leveren zekerheid geboden wordt. Het is gebleken dat een generieke norm (onder de 1 mol niet meer beoordelen) te absoluut is en juridisch niet houdbaar.

2.1 H2310 Stuifzandheden met struikhei

De planbijdrage is max 0,5 mol/ha/jr. De overschrijding van de KDW door de achtergrondwaarde ter plekke van de 'hogere' planbijdrage is 627 mol/ha/jr. Er vinden diverse vormen van beheer plaats die in combinatie worden uitgevoerd. Als één vorm wordt beschouwd (plaggen), betekent deze vorm van beheer een jaarlijkse afname van 1905 mol/ha/jr. Dit is ruim de hoeveelheid stikstof rekening houdend met de overschrijding KDW én de planbijdrage.

De instandhoudingsdoelstelling voor H2310 Stuifzandheden met struikhei is 'uitbreiding oppervlak en verbetering kwaliteit'. De planbijdrage leidt door de afname van de stikstofvoorraad door het regulier beheer niet tot een meetbaar ecologisch effect. Er is geen sprake van een aantasting van de natuurlijke kenmerken van het habitatype. Daardoor wordt geconcludeerd dat

het plan het behalen van de uitbreidings- en verbeterdoelstelling niet verhindert of tegenwerkt. Significant negatieve effecten zijn uitgesloten.

2.2 H2330 Zandverstuivingen

De planbijdrage is max 0,5 mol/ha/jr. De overschrijding van de KDW door de achtergrondwaarde ter plekke van de 'hogere' planbijdrage is 984 mol/ha/jr. Er vinden diverse vormen van beheer plaats die in combinatie worden uitgevoerd. Als één vorm wordt beschouwd (plaggen), betekent het beheer een jaarlijkse afname van 1905 mol/ha/jr. Dit is ruim de hoeveelheid stikstof rekening houdend met de overschrijding KDW én de planbijdrage.

De instandhoudingsdoelstelling voor H2330 Zandverstuivingen is 'uitbreiding oppervlak en verbetering kwaliteit'. De planbijdrage leidt door de afname van de stikstofvoorraad door het regulier beheer niet tot een meetbaar ecologisch effect. Er is geen sprake van een aantasting van de natuurlijke kenmerken van het habitatype. Daardoor wordt geconcludeerd dat het plan het behalen van de uitbreidings- en verbeterdoelstelling niet verhindert of tegenwerkt. Significant negatieve effecten zijn uitgesloten.

2.3 H3160 Zure vennen

De planbijdrage is max 0,5 mol/ha/jr. De overschrijding van de KDW door de achtergrondwaarde ter plekke van de 'hogere' planbijdrage is 984 mol/ha/jr. Er vinden diverse vormen van beheer plaats die in combinatie worden uitgevoerd. Als één vorm wordt beschouwd (plaggen), betekent het beheer een jaarlijkse afname van 1905 mol/ha/jr. Dit is ruim de hoeveelheid stikstof rekening houdend met de overschrijding KDW én de planbijdrage.

De instandhoudingsdoelstelling voor H3160 Zure vennen is 'uitbreiding oppervlak en verbetering kwaliteit'. De planbijdrage leidt door de afname van de stikstofvoorraad door het regulier beheer niet tot een meetbaar ecologisch effect. Er is geen sprake van een aantasting van de natuurlijke kenmerken van het habitatype. Daardoor wordt geconcludeerd dat het plan het behalen van de uitbreidings- en verbeterdoelstelling niet verhindert of tegenwerkt. Significant negatieve effecten zijn uitgesloten.

2.4 H7110B Actieve hoogvenen (heideveentjes)

De planbijdrage is max 0,5 mol/ha/jr. De overschrijding van de KDW door de achtergrondwaarde ter plekke van de 'hogere' planbijdrage is ca 900 mol/ha/jr. Voor dit habitatype neemt het reguliere beheer (verwijderen van berkenopslag) niet alle 'teveel' aan stikstof uit het systeem weg, gezien de afname van 220 mol/ha/jr, en overschrijding van ca 900 mol/ha/jr. Echter het voordeel van het verwijderen van de berkenopslag werkt ook door in het hydrologisch systeem omdat de verdamping afneemt bij het verwijderen van de berken (Provincie Limburg, 2015b). Maatgevend (de ecologische sleutelprocessen voor de instandhoudingsdoelstellingen) is het hydrologische systeem, de aanwezigheid van slenk-bult-patroon, de permanent hoge waterstanden, de aanwezigheid van een acrotelm (profieldocument H7110 anon., 2009). De optimale functionele omvang van enkele hectares is ruim aanwezig want het kwalificerende oppervlak van het habitatype is 9,4 ha, maar deze oppervlakte ligt in een (potentieel uitbreidings)gebied van 20 ha.

De instandhoudingsdoelstelling voor H7110B Actieve hoogvenen (heideveentjes) is 'uitbreiding oppervlak en verbetering kwaliteit'. De planbijdrage leidt niet tot een meetbaar ecologisch effect

door de afname van de stikstofvoorraad door het regulier beheer en de verbetering van het hydrologisch systeem waardoor het minder kwetsbaar is voor een te hoge stikstofdepositie. Er is geen sprake van een aantasting van de natuurlijke kenmerken van het habitatype. Daardoor wordt geconcludeerd dat het plan het behalen van de uitbreidings- en verbeterdoelstelling niet verhindert of tegenwerkt. Significant negatieve effecten zijn uitgesloten.

2.5 H7150 Pioniervegetaties met snavelbiezen

De planbijdrage is max 0,5 mol/ha/jr. De overschrijding van de KDW door de achtergrondwaarde ter plekke van de 'hogere' planbijdrage is 711 mol/ha/jr. Er vinden diverse vormen van beheer plaats die in combinatie worden uitgevoerd. Als één vorm wordt beschouwd (plaggen), betekent het beheer een jaarlijkse afname van 1905 mol/ha/jr, dit is ruim de hoeveelheid stikstof rekening houdend met de overschrijding KDW én de planbijdrage. De effectiviteit van de beheermaatregel (in combinatie met de herstelprojecten) blijkt ook uit de actuele goede kwaliteit van het habitatype (Provincie Limburg, 2015b).

De instandhoudingsdoelstelling voor H7150 Pioniervegetaties met snavelbiezen is 'behoud oppervlak en kwaliteit'. De planbijdrage leidt door de afname van de stikstofvoorraad door het regulier beheer niet tot een meetbaar ecologisch effect. Er is geen sprake van een aantasting van de natuurlijke kenmerken van het habitatype. Daardoor wordt geconcludeerd dat het plan het behalen van de behouddoelstelling niet verhindert of tegenwerkt. Significant negatieve effecten zijn uitgesloten.

3 Natura 2000-gebied Boschhuizerbergen: afname als gevolg van regulier beheer

Voor het Natura 2000-gebied Boschhuizerbergen is in de Passende beoordeling geconcludeerd dat het reguliere beheer volstaat en dat daarmee een lichte toename van de overschrijding niet leidt tot aantasting van natuurlijke kenmerken. In deze paragraaf wordt dit voor de habitattypen met een 'hogere' planbijdrage van 0,5 mol/ha/jr of meer (kwalitatief) onderbouwd. Dit is vanuit voorzorgbeginsel omdat er voor planbijdrage <1 mol N/ha/jaar al argumenten zijn om een aantasting van de natuurlijke kenmerken met zekerheid uit te sluiten (zie paragraaf over Maasduinen).

Het habitatype H3130 Zwakgebufferde vennen (waarvoor het Natura 2000-gebied Boschhuizerbergen ook is aanwezig) wordt niet besproken in voorliggende memo omdat de conclusie 'significant negatieve effecten uitgesloten' niet gebaseerd is op regulier beheer, maar op de lage planbijdrage, de uitgevoerde venherstelprojecten en de hydrologische sleutelfactoren die niet beïnvloed worden door het plan.

3.1 H2310 Stuifzandheiden met struikhei

De planbijdrage is ligt tussen de 0,5 en 1 mol/ha/jr. De overschrijding van de KDW door de achtergrondwaarde ter plekke van de 'hogere' planbijdrage is 1333 mol/ha/jr. Plaggen is een vorm van regulier beheer en deze vorm van beheer betekent een jaarlijkse afname van 1905 mol/ha/jr. Dit is ruim de hoeveelheid stikstof rekening houdend met de overschrijding KDW én de planbijdrage.

Bovendien heeft de kwaliteit van het habitatype zich door het herstelbeheer in de afgelopen decennia gestabiliseerd. Het herstelbeheer bestaat uit onder andere het verwijderen van het bos (met name grove den) op de zandverstuivingen, zodat er meer verstuiving ontstond. Hierdoor is het habitatype minder kwetsbaar voor een zeer beperkte toename van stikstofdepositie.

De instandhoudingsdoelstelling voor H2310 Stuifzandheiden met struikhei is 'uitbreiding oppervlak en verbetering kwaliteit'. De planbijdrage leidt door de afname van de stikstofvoorraad door het regulier beheer in combinatie met het uitgevoerde herstelbeheer in het verleden niet tot een meetbaar ecologisch effect. Er is geen sprake van een aantasting van de natuurlijke kenmerken van het habitatype. Daardoor wordt geconcludeerd dat het plan het behalen van de uitbreidings- en verbeterdoelstelling niet verhindert of tegenwerkt. Significant negatieve effecten zijn uitgesloten.

3.2 H2330 Zandverstuivingen

De planbijdrage ligt tussen de 0,5 en 1 mol/ha/jr. De overschrijding van de KDW door de achtergrondwaarde ter plekke van de 'hogere' planbijdrage is max. 1690 mol/ha/jr. Bij plaggen betekent het beheer een jaarlijkse afname van 1905 mol/ha/jr. Dit is ruim de hoeveelheid stikstof rekening houdend met de overschrijding KDW én de planbijdrage.

De instandhoudingsdoelstelling voor H2330 Zandverstuivingen is 'behoud oppervlak en kwaliteit'. De planbijdrage leidt door de afname van de stikstofvoorraad door het regulier beheer niet tot een meetbaar ecologisch effect. Er is geen sprake van een aantasting van de natuurlijke

kenmerken van het habitatype. Daardoor wordt geconcludeerd dat het plan het behalen van de behouddoelstelling niet verhindert of tegenwerkt. Significant negatieve effecten zijn uitgesloten.

3.3 H5130 Jeneverbesstruwelen

De planbijdrage ligt tussen de 0,5 en 1 mol/ha/jr. De overschrijding van de KDW door de achtergrondwaarde ter plekke van de 'hogere' planbijdrage is 1333 mol/ha/jr. Voor dit habitatype neemt het reguliere beheer (verwijderen van opslag) niet alle 'teveel' aan stikstof uit het systeem weg, gezien de afname van 220 mol/ha/jr en de overschrijding van 1333 mol/ha/jr. Echter het voordeel van het verwijderen van de opslag werkt ook door in het ontstaan van geschikte groeiplaatsen. Het is de bedoeling om het struweelstadium in stand te houden door het tegengaan van bosvorming. Bovendien heeft herstelbeheer plaatsgevonden (open kappen) en herstel van begrazing. De huidige situatie van het habitatype is stabiel (Provincie Limburg, 2015a).

De instandhoudingsdoelstelling voor H5130 Jeneverbesstruwelen is 'behoud oppervlak en verbetering kwaliteit'. De planbijdrage leidt niet tot een meetbaar ecologisch effect door de afname van de stikstofvoorraad door het regulier beheer én de recente herstelmaatregelen waardoor nieuwe jeneverbessen zijn ontkiemd. Er is geen sprake van een aantasting van de natuurlijke kenmerken van het habitatype. Daardoor wordt geconcludeerd dat het plan het behalen van de behoud- en verbeterdoelstelling niet verhindert of tegenwerkt. Significant negatieve effecten zijn uitgesloten.

4 Ecologische effectiviteit van de voorgestelde maatregelen

In voorgaande hoofdstukken (hfst 3 en 4) zijn de conclusies met betrekking tot de Natura 2000-gebieden Maasduinen en Boschhuizerbergen nader onderbouwd. In dit hoofdstuk wordt voor de overige gebieden de ecologische effectiviteit van de voorgestelde maatregelen toegelicht.

De – in het kader van het bestemmingsplan voorgestelde – maatregelen in de overige gebieden zijn:

Sint Jansberg	H7210 Galigaan-moerassen	Twee keer maaien met tussenpauze van 5 jaar (0,03 ha) 1)
	H9120 Beuken-eikenbossen met hulst	Ingrijpen in boomsoortsamenstelling (eenmalig)
Oeffelter Meent	H6120 Stroomdalgraslanden	Extra begrazing (5 jaar)
	H6510A Glanshaver- en vossenstaarthooilanden	Extra maaien (jaarlijks 1x/jaar gedurende 5 jaar)
Zeldersche Driessen	H6120 Stroomdalgraslanden	Extra begrazing (5 jaar)
	H9120 Beuken-eikenbossen met hulst	Ingrijpen in soortsamenstelling; aanplant van enkele soorten

- 1) Deze maatregel vraagt een specifieke uitwerking in overleg met de terreinbeheerders om het areaal van het Galigaanmoeras van de Sint Jansberg beperkt is en dus kwetsbaar. Mogelijk kan het uitgevoerd worden op de locaties waar de uitbreidingsdoelstelling mogelijk is. Dat zal ook de kwaliteit ten goede komen.

De ecologische effectiviteit kan worden vastgesteld door de trend van de natuurwaarden af te zetten tegen de instandhoudingsdoelstellingen. De vraag is of de maatregelen bijdragen aan het voorkomen van een aantasting van de staat van instandhouding. Dat is vooral cruciaal bij habitattypen en/of een dalende trend (4 van de habitattypen zie tabel), de staat van staat van instandhouding is minder relevant (zie tekst onder tabel):

N2000-gebied	Habitatype	Doelst. Opp.	Doelst. Kwal.	Trend (binnen N2000-gebied)	Staat van Instandhouding (bron: profielendocumenten) 1)
Sint Jansberg	H7210	=	=	Negatief tot stabiel	Matig ongunstig
	H9120	=	=	Stabiel tot positief	Matig ongunstig
Oeffelter Meent	H6120	>	>	Negatief	Zeer ongunstig
	H6510A	>	>	Positief	Matig ongunstig
Zeldersche Driessen	H6120	>	>	Negatief	Zeer ongunstig
	H9120	=	=	Negatief	Matig ongunstig

- 1) Bij toetsing dient niet rechtstreeks te worden getoetst aan de staat van instandhouding. Voordat er aanwijzingsbesluiten waren, moest er wel getoetst worden aan de 'gunstige staat van instandhouding', maar inmiddels zijn de instandhoudingsdoelen doorslaggevend. Die instandhoudingsdoelstellingen houden wel rekening met de staat van instandhouding ten tijde van de aanwijzing, maar er is geen

rechtstreekse relatie tussen beide. In de aanwijzingsbesluiten is in een deel van de gevallen gekozen voor het doel 'behoud' terwijl de staat van instandhouding in het gebied niet gunstig was (verbetering was in die gevallen onhaalbaar). In andere gevallen is er soms (vanwege de noodzakelijke bijdrage aan de landelijke doelstelling) voor gekozen om uit te breiden, terwijl de staat van instandhouding al gunstig was. (bron: Steunpunt Natura 2000, juli 2009)

De effectiviteit van maatregelen blijkt uit het positief effect van de beschermingsmaatregelen op de kwaliteit van het habitatype,

- de maatregelen voeren stikstof af uit het systeem en dragen daardoor niet bij aan de cumulatieve stikstofbalans (input van stikstof via atmosferische depositie verminderd met afvoer via beschermingsmaatregelen);
- de maatregelen sluiten aan op bekende maatregelen voor de habitattypen en hebben daarmee in het kader van het natuurbeheer reeds heeft bewezen dat ze positieve effecten hebben op de kwaliteit van het habitatype;
- de maatregelen zijn in de PAS-herstelstrategiedocumenten voor de habitats als een bewezen maatregel beschouwd met een grote potentiële effectiviteit indien het doel is het afvoeren van nutriënten. Dit geldt voor H9120 (Hommel et al, z.d.) en H6510A (Adams et al, z.d.). Voor H6120 is de maatregel matig of klein bij een groot terrein met heterogene bodem, maar dat is niet het geval in deze Natura 2000-gebieden, aandachtspunten bij de uitvoering van dit beheer zijn de verschillende soorten grazers, voldoende intensiteit en variatie/spreiding (Adams et al., z.d). Uitzondering is H7210, maar daarin is de potentiële effectiviteit van alle benoemde maatregelen die grotere hoeveelheden stikstof verwijderen onbekend. Mate van bewijs dat deze maatregel kan werken is dat deze door logisch nadenken is geformuleerd maar in de praktijk nog niet of nauwelijks is uitprobeerd (Van Dobben et al, z.d.).

Daardoor dragen de maatregelen bij aan een verbetering van abiotische randvoorwaarden voor het behoud of de verbetering van de kwaliteit van de habitattypen en voorkomen de maatregelen dat de negatieve trend van de stikstofgevoelige habitattypen wordt versterkt door het plan, of belemmeren ze de positieve trend niet. Het behalen van de behoud- en/of verbeterdoelstelling voor kwaliteit van de habitattypen wordt niet verhinderd, er is dan geen sprake van zogenaamde significant negatief effect.

5 Conclusie (aanvulling op) Passende beoordeling

Op basis van de nadere analyse van de effecten van het reguliere beheer in de Natura 2000-gebieden Maasduinen en Boschhuizerbergen en de analyse van de ecologische effectiviteit van de maatregelen in de overige Natura 2000-gebieden (Sint Jansberg, Oeffelter Meent, Zeldersche Driessen) zijn significant negatieve effecten uit te sluiten. De effecten van de maximale mogelijkheden van het ontwerpbestemmingsplan en de daarbij behorende stikstofdepositie brengen de instandhoudingsdoelen niet in gevaar. Het plan veroorzaakt geen negatieve effecten die het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen van de betrokken Natura 2000-gebieden verhinderen of tegenwerken. Bij de besluitvorming over het bestemmingsplan is daarmee de door de Natuurbeschermingswet 1998 vereiste zekerheid verkregen dat aantasting van de natuurlijke kenmerken van de Natura 2000-gebieden uitgesloten is.

projectnummer 275207
16 februari 2015

Bronnen

Adams, A.S., H.P.J. Huiskes, K.V. Sýkora & N.A.C. Smits, z.d.. Herstelstrategie H6120: Stroomdalgraslanden.

Adams, A.S., K.V. Sýkora & N.A.C. Smits, z.d.. Herstelstrategie H6510A:Glanshaver- en vossenstaarthooilanden.

Anon., 2009. Profieldocument Actief hoogveen (H7110), versie 1 sept 2008, met erratum 24 maart 2009.

Antea Group, 2014. MER en PB Bedrijvenpark Laarakker Zuid.

Commissie voor de milieueffectrapportage, 2015. Toetsingsadvies MER Bedrijvenpark Laarakker Zuid, 2993-14 eindconcept toetsingsadvies 22 januari 2015.

Dobben, H.F. van, A. Barendregt, G. Kooijman, N.A.C. Smits, G. van Wirdum & L.P.M. Lamers, z.d.. Herstelstrategie H7210: Galigaanmoerassen.

Hommel, P.W.F.M., J. den Ouden, H.P.J. Huiskes, W.A. Ozinga & N.A.C. Smits, z.d.. Herstelstrategie H9120: Beuken-eikenbossen met hulst.

Provincie Limburg, januari 2015a. Natura 2000 Gebiedsanalyse voor de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) Boschhuizerbergen (144).

Provincie Limburg, januari 2015b. Natura 2000 Gebiedsanalyse voor de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) Maasduinen (145).

Steunpunt Natura 2000, juli 2009. Leidraad bepaling significantie; Nadere uitleg van het begrip 'significante gevolgen' uit de Natuurbeschermingswet.